

jejím plánům úplně oddáno. Bylo třeba najít cestu, jak se zbavit zaměstnanců, jichž stranická spolehlivost vzbuzovala pochybnosti. V uskutečňování této myšlenky lze pozorovat dvě etapy. V první jest prováděna »očista« úřednického sboru od nespolehlivých elementů, v druhé jde již o pevnou úpravu úřednického práva v duchu nacionálního socialismu. Úřednictvo jest rozlišováno na tyto kategorie: 1. »Parteibuchbeamte«, to jest zaměstnanci, vstoupivší do státních služeb po 9. XI. 1918 bez předepsané kvalifikace. Sem patří především komunisté. Tito úředníci musí býti propuštěni, aniž měli nárok na pensii. 2. »Nearijci«, to jest Židé nebo ti, kteří pocházejí ze smíšeného manželství, v němž jeden z manželů jest Žid. Ti rovněž musí býti pensionováni, avšak mají nárok na příslušné započítávací platy. Ve službě však zůstávají ti, kteří za světové války bojovali na frontě nebo jichž otcové padli ve válce. 3. »Politicky nespolehliví«, in concreto hlavně sociální demokraté, kteří mohou, ale nemusí býti propuštěni. Přiznávají se jim až $\frac{1}{4}$ normální pensie. 4. Aby byla »očistěna« ministerstva, bylo nařízeno, že všichni úředníci mohou býti podle potřeby přeloženi na místa nižší hodnosti a menších důchodů. Tato výjimečná opatření, prováděná se vší bezohledností dravého režimu, byla časově omezena, naposled do 31. III. t. r. Poněvadž však byly obavy, že úřednický sbor bude znovu infikován, byl vydán zákon z 30. června 1933, který všechny tyto zásady ponechává v platnosti, a nad to ustanovuje, že úřednictvo pragmatikální, tedy nesmluvní, smí býti jmenováno jen pro správu vrchnostenskou, nikoliv pro správu hospodářskou, službu kancelářskou a pod. Ženy se stávají definitivními až v 35. roce svého věku a veškery jejich pensijní nároky spočívají v nepatrném odbytém. Vdané ženy jsou propouštěny, skýtá-li jim povolání mužovo dostatečnou obživu. Obsáhlý tento zákon připoutává německé úřednictvo pevně k nacionálně-sociální straně a na všechnu jeho činnost klade jedině měřítko: naprosté věrnosti k národnímu socialismu. vh.

PŘEDNÁŠKY PRÁVNICKÉ JEDNOTY V PRAZE v květnu 1934 vždy o 18. hodině v síni čís. II. (přízemí čís. 13) v budově právnické fakulty v Praze I. u Čechova mostu dne 3. května 1934. Přednáší pan Dr. Bohuslav Šejhar, vrchní komisař České finanční prokuratury v Praze, na thema: »*Ochrana pojistníků podle našeho a cizího zákonodárství.*« (Společně s Jednotou pro vědy pojistné v Praze.) — 17. května 1934. Přednáší pan Dr. Jaroslav Pošvář, vrchní ministerský komisař v ministerstvu vnitra v Praze, na thema: »*Trestní právo správní.*« (*Základní pojmy.*) — 24. května 1934. Přednáší pan Dr. Zdeněk Neubauer, universitní docent v Brně, o tematě: »*Pojem demokracie s hlediska státovědy.*« — 7. června 1934. Přednáší pan doc. Dr. Václav Joachim, odborový přednosta ministerstva vnitra v. v. v Praze, na thema: »*Z počátků naší Jednoty před 70 lety.*« Vstup volný.

REDAKČNÍ. Redakční rada pražská konala schůzi dne 11. IV. 1934 ve vestibulu právnické fakulty za předsednictví Dra. Karla Nováka. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Karolinum a jeho budoucnost, nevhodnost umístění redakční rady, která jest nucena jednati ve vestibulu, jak získati dorost pro redakční radu. Příští schůze stanovena na den 16. V. 1934 o 18. hod. — Redakční rada brněnská konala schůzi dne 16. dubna 1934 v místu fakulty za předsednictví doc. Dra. Neubauera. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Oceněn obsah minulého čísla. U význačných příspěvků byly probrány některé jednotlivosti. Hovořeno o otázkách rozhlasového práva a možnosti propagovati vědecké otázky rozhlasem, o návrzích na změnu ústavy atd. Nato přikročeno k revisi příspěvků, jež jsou v zásobě a určen obsah čísla osmého. — Redakční rada bratislavská konala schůzku dne 17. IV. 1934 za předsednictva Dr. L. Knappka a jednala o příspěvcích do posledních čísel. Najbližšia schůzka ustanovená bola na deň 15. V. o 18. hod. v seminári práva stredo-evropského.